

Искания на жалбоподателя

Главни искания:

- да се отмени решението от 14 юли 2021 г. на Общия съд по дело T-670/19,
- да се върне делото на Общия съд,
- да не се произнася по съдебните разноски.

При условията на евентуалност:

- да се отмени решението от 14 юли 2021 г. на Общия съд по дело T-670/19,
- да се отхвърли жалбата, подадена пред първата инстанция,
- да се осъди г-н Carbaajo Ferrero да понесе всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Първото основание е изведено, от една страна, от грешки при прилагане на правото при тълкуването на решението от 16 май 2000 г. за определяне на етапите на процедурата за подбор на високопоставени длъжностни лица, изменено с решението на Бюрото от 18 февруари 2008 г., и при тълкуването на принципите на равно третиране и прозрачност, и от друга страна, от изопачаване на фактите. Парламентът поддържа, че Общият съд погрешно е приел, че процедурата по назначаване на директор за медиите в Генерална дирекция „Комуникации“ е проведена редовно, доколкото Консултативният комитет по назначаването на високопоставени длъжностни лица не е приложил едни и същи критерии на сравнителен анализ на заслугите по време на цялата процедура.

С второто основание, изведено от грешка при прилагане на правото и от изопачаване на фактите и на доказателствата, Парламентът сочи, че съдът, разгледал спора по същество, не е взел предвид ролята на изготвения от консултативния комитет доклад относно събеседванията и е заключил погрешно, че ОН не е взел предвид правилно професионалния опит на жалбоподателя.

Преюдициално запитване от Landgericht Ravensburg (Германия), постъпило на 6 октомври 2021 г. — RU, PO/Nissan Leasing, Volkswagen Leasing GmbH

(Дело C-617/21)

(2022/C 37/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Ravensburg

Страни в главното производство

Ищци: RU, PO

Ответници: Nissan Leasing, Volkswagen Leasing GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Попадат ли в приложното поле на Директива 2011/83/ЕС⁽¹⁾ и/или на Директива 2008/48/ЕО⁽²⁾ и/или на Директива 2002/65/ЕО⁽³⁾ договорите за лизинг на моторни превозни средства с отчитане на пробег в километри, които са със срок от приблизително две или повече години и изключват правото на прекратяване на общо основание и при които потребителят е длъжен да сключи застраховка „гражданска отговорност“ и пълно автокаска за автомобила, длъжен е освен това да предявява претенциите за недостатъци към трети лица (по-специално към търговеца и производителя на превозното средство) и също така носи риска от погиване, повреда и други намаления на стойността? Може ли да се приеме, че това са договори за кредит по смисъла на член 3, буква в) от Директива 2008/48 и/или договори за финансови услуги по смисъла на член 2, точка 12 от Директива 2011/83 и член 2, буква б) от Директива 2002/65?

2) Ако договорите за лизинг на моторни превозни средства с отчитане на пробег в километри, както е описано в точка 1, са договори за финансови услуги:

а) представляват ли и търговските обекти на дадено лице, което участва в подготовката на сключването на сделки с потребители от името на търговеца, но самото то няма представителна власт да сключва съответните договори, недвижими търговски обекти по смисъла на член 2, точка 9 от Директива 2011/83?

При утвърдителен отговор:

б) това важи ли и за случаите, когато лицето, което участва в подготовката на сключването на договора, извършва стопанска дейност в друг отрасъл и/или няма право по силата на разпоредби в областта на надзора и/или на гражданското право да сключва договори за финансови услуги?

3) При отрицателен отговор на въпрос 2, буква а) или б):

трябва ли член 16, буква л) от Директива 2011/83 да се тълкува в смисъл, че договорите за лизинг на моторни превозни средства с отчитане на пробег в километри (както е описано по-горе в първи въпрос) попадат в обхвата на това изключение?

4) Ако договорите за лизинг на моторни превозни средства с отчитане на пробег в километри, както е описано в първи въпрос, са договори за финансови услуги:

а) налище ли е договор от разстояние по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2002/65 и член 2, точка 7 от Директива 2011/83 и когато по време на преговорите за сключване на договора е имало личен контакт само с лице, което участва в подготовката на сключването на сделки с потребители от името на търговеца, но самото то няма представителна власт да сключва съответните договори?

При отрицателен отговор:

б) това важи ли и за случаите, когато лицето, което участва в подготовката на сключването на договора, извършва стопанска дейност в друг отрасъл и/или няма право по силата на разпоредби в областта на надзора и/или на гражданското право да сключва договори за финансови услуги?

(¹) Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 304, 2011 г., стр. 64).

(²) Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 2008 г., стр. 66).

(³) Директива 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 година относно дистанционна търговия на потребителски финансови услуги и за изменение на Директива 90/619/ЕИО на Съвета и на Директиви 97/7/ЕО и 98/27/ЕО (ОВ L 271, 2002 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 183).

**Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 8 октомври 2021 г. —
VB/GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH**

(Дело C-625/21)

(2022/С 37/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: VB

Ответник: GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH